

трина и вечеръ хлѣвъ и мѣсо на пото-
 катъ Хорáдовъ. Яла послѣ нѣкоеси
 врѣмѣ, като пресѣхналъ и тойзи по-
 токъ, Бóгъ повелѣлъ на Илїа да ѣди
 въ Сарѣпта зашò тамъ заповѣдалъ
 той на ѣднѣ вдовица да го храни. И-
 лїа като приближавалъ при Сарѣпта,
 видѣлъ тамъ женѣ вдовица чи савира
 драва, и ѣзвѣкалъ камто нѣа, зара-
 ди да мѣ принесе мѣлко вода и квсòкъ
 (коммáчи) хлѣвъ. Яла вдовицата
 ѡвѣщала чи и самѣ тїа ѣма токв ѣ-
 динъ кривачъ брашно, въ ведрїцата,
 и мѣничко мѣсло дравѣно, и мысли то-
 вѣ да ѣзадѣ сасъ сына си и послѣ да
 оумри. Я пакъ Илїа такѣ рѣкалъ камто
 женѣта: брашното въ водонòсатъ и
 мѣслото въ чвѣнецатъ не ще сѣ свѣр-
 шатъ. Шото сѣ Илїа ѡвѣщалъ, то
 и стѣнало, и вдовицата нѣ токв тїа
 самѣ сасъ сына си можїла да сѣ храни
 сасъ товѣ, ами и Прорòкатъ хранила
 презъ сичкото глѣдно врѣмѣ. Най на-
 сѣтнѣ рѣкалъ Бóгъ Илїю: ѣди та кажи
 на Царъ Яхаáва, чи азъ ща провòда
 дóждъ на землѣта. Яхаáвъ като раз-
 бралъ заради товѣ, ѣзлѣзалъ да по-
 срѣщни

с. 5.

с. 6.

с. 7.

с. 81.

с. 81.

с. 81.

с. 81.

гл. 11.

с. 81.

с. 81.